

Ринкові відносини

6 Данилко вкотре перелічив свої кишенькові гроши —
 13 і спохмурунів. На омріяний конструктор — іще збирати
 15 їй збирати...
 20 — Чого похноопився? — поцікавився дідусь, який
 24 нишком спостерігав за хлопчиком.
 31 — Усе гаразд, — пробурмотів той у відповідь і
 34 вийшов із кімнати.
 43 У вітальні в цей час батьки Данилка щось завято
 50 обговорювали. Хлопчик попрямував до них. Про що
 59 йшлося, він так і не збагнув. Однак дещо його заціка-
 60 вило.
 68 — А що таке ринкові відносини? — втрутився син у
 70 розмову дорослих.
 75 — Ось, майбутній економіст підростає! — жаво
 81 вигукнув тато. — Спробую пояснити якомога простіше.
 88 Це відносини між виробниками та споживачами. Хтось
 95 виробляє матеріали, як-от пластик чи залізо. Хтось
 101 виготовляє з них продукцію — іграшки, автомобілі.
 109 Хтось продає готові вироби, а хтось їх купує.
 117 — Це можуть бути і послуги. Один їх надає,
 126 а інший — отримує. Наприклад, у перукарні. За все це
 130 потрібно платити, — додала мама.
 134 Мамині слова ошелешили Данилку.
 143 — Я зрозумів! Тепер я знаю, де взяти грошей! — аж
 152 підстрибнув він і чимдуж побіг до своєї кімнати. Батьки
 154 здивовано перезирнулисі.

162 За кілька хвилин хлопчик повернувся з паперцем у
 166 руках. Збуджений і зосереджений.
 173 — Мамо, тату, — впевнено почав він, — ось кілька за
 182 все потрібно платити, ось перелік хатних справ, які я
 185 Виконую. Прошу ознайомитися.

- Що ж, цікаво! — тато взяв папірця і почав зачитувати. — Миття підлоги у своїй кімнаті — 50 грн, миття посуду — 10 грн за тарілку, поливання квітів — 5 грн за вазон.
- То як? — із надією в голосі поцікавився Данилко. — Згодні?
- Гаразд, — усміхнулася мама і хитро зиркнула на тата.
- Данилко на радощах побіг хвалитися своєю кмітливістю дідусеві. Доки хлопчик розповідав, мама накрила на стіл:
- Усе готово, нумо обідати! — люб'язно запросила мама.
- Данилко помив руки, сів до столу й оторолів. Біля кошика з хлібом лежав папірець: «Борщ — 25 грн, сметана — 5 грн, котлета — 15 грн».
1. Обери правильний варіант.
- Данилко збирав гроши, щоб купити велосипед / конструктор.
 - Данилко запитав у своїх батьків про відносини між виробниками / ринкові відносини / відносини між споживачами.
 - Хлопчик хотів отримувати плату від батьків за виконання хатних справ / отримання гарних оцінок у школі / виховану поведінку у громадських місцях.

2. Це фантастична історія чи реальна?
 3. Чи схвалюєш ти ідею Данилка? Обгрунтуй свою думку.
 4. Поміркуй, чи відмовився від своєї ідеї Данилко. Чому?
 5. Які почуття переживав герой у різних частинах твору: в зчині, в основній частині та в кінцівці?
6. Віднови послідовність подій.

- Доки хлопчик розповідав, мама накрила на стіл.
- Данилко вкотре перелічив свої кишенькові гроши.
- «Оскільки за все потрібно платити, ось перелік хатних справ, які я виконую».
- У вітальні в цей час батьки Данилка щось завзято обговорювали.
- Це відносини між виробниками та споживачами.
7. З'єднай синоніми:
кімпливий	заповітний
зосереджений	розумний
омріяний	уважний
збуджений	схильзований

Реклама

- 7 Наблизалося Різдво. Тимко з татом поїхали в магазин по смаколики до святкового столу.
- 13 — Тату, поглянь! Печиво з передбаченнями! Ох, воно, мабуть, смачнюще!
- 19 вигукнув хлопчик і поспіхом кинув до кошика кілька пачок печива.
- 26 — Ти хба вже куштував його? — здивувався тато.
- 32 — По телевізору бачив. Цікаво, що воно мені напрочить, — сказав Тимко і радісно насліпав пісеньку з реклами печива.
- 39 — Гаразд! — погодився тато. — Візьмемо одну пачку, спробуємо.
- 46 — Чому так мало? — набундуючися хлопчик.
- 54 Його так часто рекламиують! «Вд нього в захваті усі!
- 61 | дорослі, і малі!» — голосно повторив слова з реклами.

— Сину, — спокійно почав тато, — не варто так беззастережно довіряти реклами. Вона захочує купувати якнайбільше. Однак ти маєш навчитися робити свій вибір виважено. Якщо дуже хочеш, купимо одну пачку. Ти ж не знаєш, чи смачне це печиво.

— Тобі просто шкода для мене! — обурився Тимко.

Тато не сперечався із сином, а мовчки повернув на полицю кілька пачок печива. Залишив у кошику одну.

Дорогою додому панувала мовчанка. Та вдома хлопчик повеселішав. Помив руки і побіг на кухню розпакувати загадкове печиво.

Спершу Тимко дістав папірць із передбаченням. «Навчиться керувати своїми думками та емоціями», — прочитав він і виришив якнайшвидше перепросити тата за свою поведінку. Далі скуштував печиво. Воно виявилося твердим і майже без смаку — ані солодке, ані солоне. «Добре, що хоч багато не накупили», — подумав Тимко.

На кухню увійшов тато:

— Смакує печиво?

— Та, не дуже... Пробач, будь ласка, — попросив Тимко, — ти був правий.

Печивом хлопчик почастував голубів. Та чи сподобалося воно птахам, він міг тільки здогадуватися. Певен був в одному — відтепер не буде цілком довіряти реклами.

- 211 1. Обери правильний варіант.
- Наблизалося свято Нового року / Різдва / Великоднія.
 - Тимко поїхав до магазину з мамою / татом / дідусем.
 - Хлопчик кинув до кошика кілька плиток шоколаду / кілька пачок печива / кілька коробок із цукерками.
 - Печиво вигивалося ніжним і смачним / твердим і без смаку.
 - Печивом хлопчик почастував голубів / горобців / ворон.

2. Цей твір — оповідання, казка, легенда? Що на це вказує?
3. Як ти вважаєш, татові справді було школа печива для Тимка? Поясни, чому ти так думаєш.
4. Як ти розумієш фразу: «Ганувала мовчанка...»? Які ще подібні вислови ти знаєш? («Набрати води до рота», «Проковтнути язика», ...)
5. Прочитай ще раз, яке передачення дісталося Тимкові. Чи доречне воно? Чому саме?
6. Віднови послідовність подій.
- Спершу Тимко дістав папірець із передбаченням.
- Печивом хлопчик почастував голубів.
- Наблизжалося Різдво.
- «Навчиться керувати своїми думками та емоціями», — прочитав він і вирішив якнайшвидше перепросити тата за свою поведінку.
- «Цікаво, що воно мені напророчить», — сказав Тимко і радісно насліпав пісеньку з рецептами печива.
- Певен був в одному — відтепер не буде цілком довіряти реклами.
- «Тату, поглянь! Печиво з передбаченнями!»
7. Розглямач слова:
- Смаколики — це ...
Постіхом — це ...
Набудніючись — це ...
Виважено — це ...
Емоції — це ...

Дорога розмова

Оленка обожнювала малювати фарбами. Тому до всього, що їй допомагало створювати красу, ставилася особливо ніжністю. Закінчивши роботу, дівчинка завжди розкладала все по місцях, виливала воду, ретельно мила кухлика і кожного пензля. Так було і цього разу.

2. Цей твір — оповідання, казка, легенда? Що на це вказує?
3. Як ти вважаєш, татові справді було школа печива для Тимка? Поясни, чому ти так думаєш.
4. Як ти розумієш фразу: «Ганувала мовчанка...»? Які ще подібні вислови ти знаєш? («Набрати води до рота», «Проковтнути язика», ...)
5. Прочитай ще раз, яке передбачення дісталося Тимкові. Чи доречне воно? Чому саме?
6. Віднови послідовність подій.
- Спершу Тимко дістав папірець із передбаченням.
- Печивом хлопчик почастував голубів.
- Наблизжалося Різдво.
- «Навчиться керувати своїми думками та емоціями», — прочитав він і вирішив якнайшвидше перепросити тата за свою поведінку.
- «Цікаво, що воно мені напророчить», — сказав Тимко і радісно насліпав пісеньку з рецептами печива.
- Певен був в одному — відтепер не буде цілком довіряти реклами.
- «Тату, поглянь! Печиво з передбаченнями!»
7. Розглямач слова:
- Смаколики — це ...
Постіхом — це ...
Набудніючись — це ...
Виважено — це ...
Емоції — це ...

Оленка увійшла до ванної кімнати і відкрила кран. Аж раптом почула, що хтось їй телефонує. Вона поспіхом поставила під потік води пензлики і побігла по телефону.

— Чому так довго не відповідала? — обурилася подруга Катя. — Я стільки цікавого тобі хочу розповісти... Ти чула про Єгора? А про Віку з Настєю?

Катю було не переслухати... Спершу вона розказала про однокласника Єгора. Той побився об заклад із хлопцями з паралельного класу, що його команда виграє наступний футбольний матч. Потім про Віку, яка посварилася з Настєю, бо та не хотіла поступатися місцем за партою біля вікна. Відтак про свою нову сукню і про акторку з улюбленим серіалу...

Оленка терпляче слухала балаканину подруги. Аж раптом із передпокою долинув невдоволений голос дідуся, який шоїно повернувся з роботи:

— А хто кран у ванній не закрутив?

Дівчинка закінчила розмову і чимдуж побігла закрити воду.

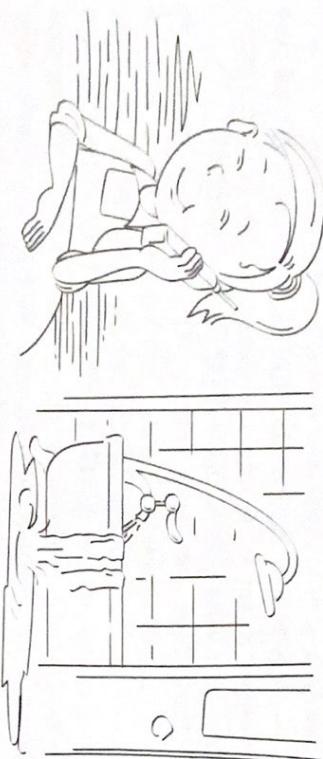
— Пробач, це я! — винувато промовила Оленка. — Мені подруга зателефонувала, ми трішки поговорили... — Поглянула на годинник і аж бровами повела від здивування — минуло 20 хвилин.

— Оленко, — із докором у голосі почав дідусь, — за 10 секунд із крана витікає приблизно 1 літр води. Уяві, скільки води змарновано, поки ви теревенили. А за неї ж платити треба! У нас на лічильнику вже чимало набігло! Споживати потрібно з розумом. Мільйони людей на планеті страждають від нестачі чистої води. Її запаси у світі невпинно зменшуються. Та й небезечно залишати відкритий кран без нагляду. Ти могла нашкодити не тільки нашій оселі, а й сусідам...

Оленка обожнювала малювати фарбами. Тому до всього, що їй допомагало створювати красу, ставилася особливо ніжністю. Закінчивши роботу, дівчинка завжди розкладала все по місцях, виливала воду, ретельно мила кухлика і кожного пензля. Так було і цього разу.

6	45
13	53
19	62
3	63
26	69
35	76
37	86
	93
	101
	108
	116
	124
	133
	140
	146
	152
	158
	165
	171
	173
	179
	184
	192
	197
	205
	215
	224
	233
	240
	248
	256
	263
	271

Дідусь буркотів і буркотів. Оленці стало дуже соромно. Побоїцяла собі відтепер бути обачнішою.

- ?
- Обери правильну відповідь.
 - Олена обожнювала танцювати / читати / малювати.
 - Подругу звали Надя / Катя / Оля.
 - 1 л води із крана витикає приблизно за 1 хв / 10 с / 20 с.
 - Охарактеризуй Оленку. Відповіді знайди в тексті.
 - Чи корисно була розмова з подругою? Поясни чому.
 - Чому оповідання має таку назву? Підрахуй, скільки води даремно витратила дівчинка.
 - Чи погоджуєшся ти з думкою Оленчиного дідуся? Розкажи чому.
 - Віднови послідовність подій.
 - Пообіцяла собі відтепер бути обачнішою.
 - Олена увійшла до ванної кімнати і відкрила кран.
 - «Уяві, скільки води змарновано, поки ви теревенили».
 - Катю було не переслухати...
 - Олена обожнювала малювати фарбами.
 - З'єднай антоніми:
 - недбало
 - ретельно
 - повільно
 - ненавидила

16

Без роботи день роком стає

Макар за звичкою прокинувся рано. І одразу ж потягнувся до шкільної форми. Та за мить забагнув, що сьогодні вона йому не знадобиться. Не треба йти до школи — канікули! Це неабияк втішило хлопця. Він прудко заліз назад під ковдру.

Відпочинок — ось головне завдання для Макара на перший день канікул. І більше нічого. Анічогісінько!

План був такий — спершу виступатися досжочу, дали — поласувати чимось, подивитися телевізор, пограти за комп'ютером... А там і вечір не за горами. Мама приде з роботи.

Хлопець із пів години крутився в ліжку, але так і не зміг заснути. Через це аж засмутився. От коли треба

йти до школи, він ледь очі продирає зранку. А зараз міг би солодко поспати, однак не ститься, хоч вовком

вий. Дивина та й годі.

Макар устав, одягнувся і пішов до вітальні дивитися телевізор. Перемикав канал за каналом, та жодна з ранкових програм його не зацікавила. Хлопець занудивав. Ще ж, як на зло, однокласник Володька, який живе поряд, поїхав на змагання з плавання. Разом вони могли б піти на вулицю поганяти м'яча.

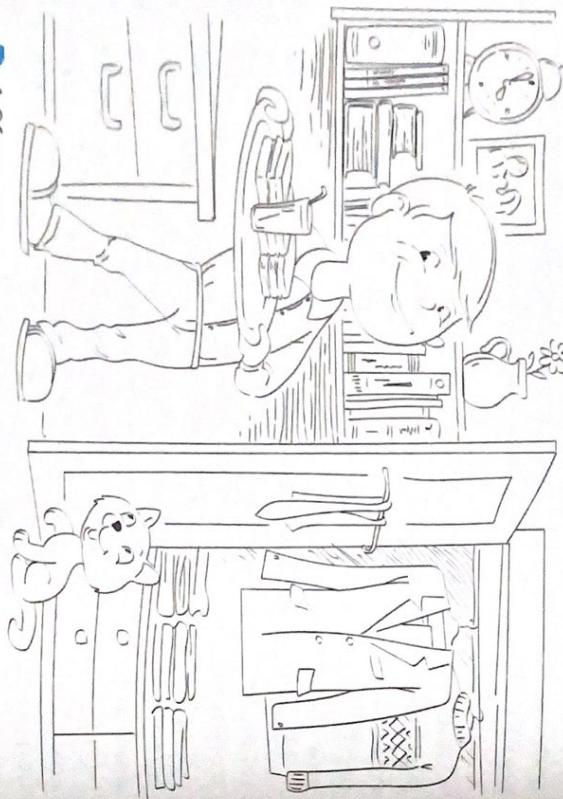
Час немов зупливися. Макар уже й пойв, і пограв за комп'ютером, а стрілки годинника показували тільки первую годину дня. Він устиг переробити все, що хотів, але задоволення йому це не принесло.

Хлопець зателефонував мамі. Вона вислухала його, а потім лагідно порадила:

— Наведи лад у своїй кімнаті. Почитай нову книжку, приготуй щось на вечір. Припини байдикувати! Час треба проводити з користю. Навіть Відпочинок має бути змістовний. Увечері разом підемо на прогулянку.

11

245 Макар послухався і взявся до роботи. Поприбирав
 252 на книжковій полиці, поскладав одяг, приготував мамі
 259 бутерброди. Хотів вразити її. Незчувся, як повечоріло.
 267 А коли в дім зайшла матуся, аж розгубився:
 275 — Ти вже повернулася?! Ох, і непомітно ж час про-
 276 летів!
 282 — Так, — погодилася мама, — коли людина зайнята,
 291 час біжить невпинно. А ось без роботи день роком
 292 стає.

1. Обери правильну відповідь.
- Макарові не потрібно було до школи, тому що канікули / вихідні / захворів.
 - Однокласники звали Федлько / Сергійко / Володка.
 - Макар зателефонував татові / бабусі / мамі.
 - Коли людина зайнята, час біжить повільно / невпинно / неква-
пливо.

12

2. Чи погоджувалася ти з планом Макара на канікули? Поясни чому.
3. Що означає вислів «Хоч всвік вий»?
4. Як ти розумієш слова мами «без роботи день роком стає».
5. Що для тебе змістовний відпочинок? Розкажи.
6. Віднови поспільність подай.
7. «А ось без роботи день роком стає».
8. «Хлопець зателефонував мамі.
9. Відпочинок — ось головне завдання для Макара на перший
день канікул.
10. Час немов зуплився.
11. Макар за звичкою прокинувся рано.
12. Відшукай словосполучення, вжиті в переносному значенні. Під-
крайми їх.

Солодка цукерка, солодкий чай, солодкий сон.
 Час зупинився, трамвай зуплився, пішохід зуплився.
 Хлопчик біжить, песик біжить, час біжить.

Вітамін Е

Віталіна з мамою впевнено крокувала супермаркетом поміж стелажів із товарами. Дівчинка охоче допомагала батькам купувати продукти. Почувалася у величезному магазині, мов риба у воді.

Найбільше Віталіні подобалося вибирати солодощі. Однак мама суворо попередила, що цього разу в кондитерський відділ ані ногую. І простягнула доньці паперець із переліком необхідного. Та слухняно кивнула і підійшла до поліці з молочними продуктами.

— Акція на сиркові десерти! Ціну знижено на третину! Я хочу ванільний! — пожвавішала дівчинка.

— Шо кому, а курці — просо. І тут солодке знайшла, — засміялася мама.

Віталіна почала читати склад десерту:

13

93 — Попелянь, скільки тут вітамінів: Е330, Е333, Е471.

102 Волосся буде красиве. Я чула таке про цей вітамін.

110 — Чула дзвін, та не знаєш, де він, — невдоволено

117 похитала головою мама. — Ти все перепугала. Ідеться

125 не про вітамін Е. Так позначають харчові добавки.

135 і деякі з них — дуже шкідливі, а то й небезпечні.

142 — А чому ж їх додають, якщо шкідливі? — обури-

144 лася доночка.

150 — Аби страва смакувала ліпше, зберігалася довше.

155 Виробники вдаються до хитроців, — пояснила

163 мама. — Тому треба уважно читати склад. Не варто

170 купувати продукти, які містять багато таких добавок.

178 А ще потрібно звертати увагу на дату виготовлення.

185 Що свіжіший продукт, то ліпше. Зазвичай роблять

193 знижки на товари, термін придатності яких не сьогодні-

197 завтра закінчиться. Треба пильнувати!

202 Віталіна перейнялася почутим. Десерт поставила

210 назад на полицю. А вдома дівчинка виписала на папі-

216 рець коди шкідливих харчових добавок. Наступного

222 разу до супермаркету піде зі шпаргалкою.

?

1. Обери правильну відповідь.

• Віталіна з мамою завітала до театру / супермаркету / бібліотеки.

• Акція була на молоко / йогурт / сиркові десерти.

• Не варто купувати продукти, що містять харчові надбавки /

харчові добавки / харчові приправи.

• Харчові добавки позначають літерою О / У / Е.

2. Шо означає вислів «як риба у воді»?

3. На які товари, як правило, роблять знижки? Відповідь знайди в

тексти.

4. Поміркуй і розкажи, як обрати здорові продукти харчування.

5. Порівняй поведінку Віталіні в зчині твору та в кінцівці. Як

вона змінилася?

6. Віднови послідовність подій.

Наступного разу до супермаркету піде зі шпаргалкою.

Віталіна з мамою впевнено крокувала супермаркетом поміж

стелажів із товарами.

«Так позначають харчові добавки».

«Що свіжіший продукт, то ліпше».

Найбільше Віталіні подобалося вибирати солодощі.

7. З'єднай фразеологізм з відповідним поясненням.

- Що кому, а кури просо • говорити про те, чого не знаєш точно
- Чула дзвін, та не знає, де він • завжди думати про одне й те саме

Гороскоп

Аліна гортала улюблений журнал і натрапила на гороскоп. Їй стало цікаво, що ж на цей день пророкуєть козорогам.

«До Вас виявить інтерес той, хто Вам небайдужий», — прогнозували дівчинці зірки. Вона скептично зіткнула: от роками не звертав уваги, а тут раптом зацікавився. Та про всякий випадок зробила нову

зачіску.

Щойно Аліна переступила поріг класу, як почула комплімент: «Привіт! Круглі косички!». Це був Сашко.

Він подобався дівчинці з первого класу. Однак уперше був такий привітний до неї. Чи не дивна? Аліна одразу згадала про гороскоп: «Отже, ці прогнози — правдиві!».

Відгоді дівчинка ані кроку не ступала без гороскопа.

Захопилася не на жарт. На диво, майже всі передбачення здійснювалися. Якось Аліна прочитала, що в ней

можуть виникнути проблеми зі здоров'ям. і наступного

48 49 50 51 52 53 54 55

56 57 58 59 60 61 62 63

64 65 66 67 68 69 70 71

72 73 74 75 76 77 78 79

80 81 82 83 84 85 86 87

88 89 90 91 92 93 94 95

96 97 98 99 100 101 102 103

104 105 106 107 108 109 110 111

112 113 114 115 116 117 118 119

дня на уроці фізкультури вона підвернула ногу. А коли
 134 в гороскопі йшлося про незвичайні пригоди — поїхала
 138 на екскурсію з однокласниками.
 145 Якось увечері Аліна одному за одним дзвонила
 151 однокласникам. Зірки вішували їй радісне спілкування
 159 з друзями. Дос舒心 потеревенити не вдалося — в усіх
 169 було обмаль часу. І не дивно: на завтра потрібо було
 173 вивчити напам'ять довжелезний вірш.
 181 — А ти чому вірша не вчиш? — поцікавилася мама.
 191 — Та, ще встигну! і за гороскопом у мене буде все
 197 чудово. Минулого разу вчителька не перевіряла
 199 домашнє завдання...
 206 Наступного дня Аліна повернулася зі школи дуже
 214 застмучена. Вона роздяглася й одразу пішла до своєї
 215 кімнати.
 221 — Доню, що сталося? — слідом прибігла мама.
 227 — У мене двійка, — тримпливим голосом промовила
 230 Аліна. — За вірш...
 239 Через кілька днів у кошику для сміття мама помітила
 243 доньчин журнал із гороскопом.

?

1. Обери правильну відповідь.
 - Аліна дуже захопилася спортом / гороскопом / танцями.
 - Аліна за гороскопом була водоліем / козерогом / стрільцем.
 - Аліна не розв'язала задачу / не написала твір / не вивчила вірша.
2. Як ти вважаєш, чи погрібно вірити гороскопам? Відповідь обрунтуй.
3. Чи можна назвати Аліну легковажною? Чому?
4. Поміркуй, як буде складатися життя дівчинки далі, чи буде вона ще звертатися до гороскопів.
5. Поділися своїми роздумами. Розкажи, від чого насправді залежить успіх людини.

6. Віднови послідовність подій.

Через кілька днів у кошику для сміття мама помітила доньчин журнал із гороскопом.

Він подобався дівчинці з першого класу.

І наступного дня на уроці фізкультури вона підвернула ногу.

Аліна гортала улюблений журнал і натрапила на гороскоп.

«А ти чому вірша не вчиш?» — поцікавилася мама.

7. Підкресли споріднені слова.

Журнал, журналіст, журитися, журналістичний.
 Здоров'я, здоровчало, здоровий, оздоровлення.

Винагорода за порядність

Олексій понад усе мріяв про смартфон. Однак мамі з татом ця ідея була не до вподоби. Гопри постійні прохання сина вони неподільно повторювали одне і те саме. Мовляв, він надто малий ще й такі дорогі речі йому не потрібні. Натомість хлопець аж марив новим гаджетом! Одного разу той навіть наснівся йому.

Зазвичай після уроків Олексій квапився додому. І до шкільного гардероба забігав майже завжди перший. Так було і цього разу. Він зняв із гачка куртку і сів на лавку, щоб перевзутися. І шойно нахилився — побачив на підлозі новий блискучий дорогий смартфон. Прямі-сінько перед ним лежала його мрія!

Хлопець не стримався — схопив телефон і швидко заховав у кишеню. Всьокочив у черевики і стрімголов помчав додому.

У яку складну ситуацію потрапив, Олексій забагнув уже вдома. У нього в руках чужий смартфон! Він привласнив його. Тобто вкрав! Від цієї думки йому аж повітря забракло. Серце гупало, у горлі пересохло. От 147 халепа!

156 Хлопець не міг оговтатися після скоеного, місця собі
не знаходив. Відтак схопився, одягнувся і чимдуж гай-
163 нув назад до школи. Біг без упину, а в голові невидими
174 ковалики виступували одну й ту саму фразу: «Я — зло-
182 дий, я — злодій...».

185 192 Олексій прохожом влетів до гардероба. Там було
198 порожньо. Однак за мить хлопець почув скрипування — і побачив у кутку біля вікна Ганнусю з пар-

199 лельного класу.

207 214 — Цьо сталося? — поцікавився у дівчинки.
221 — Таго півроку був у відрядженні за кордоном, при-
230 віз дорогий смартфон. Я потайки взяла його до школи
236 і загубила. Додому не піду — приб'ють! — констату-
242 вала Ганнуся. А потім як заридала...

248 — Твій? — запитав Олексій і простягнув дівчинці
255 знахідку. Вона не повірила своїм очам, розгублено
261 закліпала, а потім щосили обійняла хлопця.

270 — Ти — мій рятівник! Навіть не уявляєш, як я тобі
275 вдячна! Де ти його взяв?

281 285 — Знайшов біля виходу з гардероба, — тихо промо-
вив хлопчина і почервонів.

18

- 7 З'єднай синоніми:
- А на Новий рік під ялинкою на хлопця чекав сюрприз.
 - Олексій понад усе мріяв про смартфон.
 - Хлопець не міг оговтатися після скоеного, місця собі не знаходив.
 - Хлопець не стримався — схопив телефон і швидко заховав у кишеню.

Увечері Олексій розповів про цей випадок мамі. Зізнався, що йому соромно за свій вчинок. А на Новий рік під ялинкою на хлопця чекав сюрприз. Коробка з новим смартфоном!

292
302
311
313

?

1. Обери правильну відповідь.

• Олексій мріяв про велосипед / смартфон / ролики.

• Майже завжди хлопець забігав до гардероба першим / другим / третім.

• У кутку біля вікна він побачив Катруся / Марусю / Ганнусю.

• Смартфон хлопчина отримав на Різдво / Новий рік / День народження.

2. Якої думки ти був про Олексія, прочитавши два перші абзаци твору?

3. Чи змінилася твоя думка про хлопчика, коли ти дочитав твір?

Поясни чому.

4. Які моменти у творі говорять про те, що Олексій порядна людина?

5. Чи були в тебе ситуації, коли ти міг піддатися стокусі, як головний герой? Шо допомогло тобі не зробити цього?

6. Віднови послідовність подій.

«Таго півроку був у відрядженні за кордоном, привіз доро-

гий смартфон».

А на Новий рік під ялинкою на хлопця чекав сюрприз.

Олексій понад усе мріяв про смартфон.

Хлопець не міг оговтатися після скоеного, місця собі не зна-

ходив.

Хлопець не стримався — схопив телефон і швидко заховав

у кишеню.

19

Справжній друг

6

Наблизилося 9 березня — день народження Тараса Шевченка. За традицією в цей час у школі готувалися до конкурсу читців поезії Кобзаря.

Третьокласники брали участь у виступі вперше. Коли Василіна Степанівна запитала, хто хотів би рекламивати вірші, Софія зголосилася одразу. Вона давно вивчила напам'ять кілька творів поета.

Спершу Софійка провела вечір поезії для рідних. Вона захоплено прочитала ім кілька творів. Мама, тато і бабуся одноголосно відзначили, що вірш «Зоре моя вечірня...» у дівчинки виходить найліпше. Вибір було зроблено. Залишилося тільки відточти майстерність виконання.

Софія перебувала в радісному очікуванні. Уявляла, як за кілька днів однокласники гучно аплодуватимуть їй. Як вона переможе у шкільному відборі, а відтак представитиме школу на районному конкурсі. Дівчинці навіть наснилося, що вона у вишиванці з вінком на голові читає на сцені вірш. А потім їй вручають грамоту за перемогу

138

145

152

158

166

173

179

188

192

199

205

212

218

225

232

240

249

254

261

269

277

284

— Послухай, будь ласка, вірш, який я вибрала для конкурсу. Для мене важлива твоя думка, — Софія звернулася по допомогу до найкращої подруги Насті. Насправді вона була переконана, що читає неперевершено. Однак хотіла ще раз упевнитися в цьому.

Настя охоче вислухала подругу і широко порадила:

— Я порекомендувала б тобі розпочинати тихіше, а потім нарощувати силу голосу. І в деяких місцях варто зробити довші паузи.

— Та що ти розуміеш! — обурилася Софійка. Вона очікувала абсолютно іншої реакції подруги. Прагнула похвали. Спересердя вирішила взагалі не дружити з Настєю, бо та начебто заздрить їй.

У шкільному конкурсі Софія не перемогла. Її розчаруванню не було меж. Коли бабуся поцікавилася відома, у чому річ, дівчинка не стримала сліз:

— Мене не взяли на конкурс читців. І зробили ті самі зауваження, що й Настя.

— Не сумуй, — бабуся ласково погладила онуку по голові. — Конкурсів у твоєму житті буде ще багато. Запам'ятай лише, що справжній друг не той, хто медом маже, а той, хто правду каже.

- Обери правильну відповідь.
 - Наблизився день народження Тараса Шевченка / Івана Франка / Лесі Українки.
 - Діти готувалися до конкурсу пісень / читців / танців.
 - Софія звернулася по допомогу до Каті / Люби / Насті.
 - Справжній друг той, хто правду каже / неправду каже / каже тільки приємні слова.
- Ця історія казкова чи реалістична? Поясни свою думку.
- Як ти вважаєш, чи дружна у Софійки сім'я? Відшукай відповіді в тексті.
- Як ти розумієш приспів'я: «Справжній друг не той, хто медом маже, а той, що правду каже»?

5. Розкажи, що традиційно роблять у твоїй школі до дня народження Кобзаря.

6. Віднови послідовність подій.

«Запам'ятай, лишењь, що справжній друг не той, хто медом

може, а той, хто правду каже».

Третъокласники брали участь у виступі вперше.

У шкільному конкурсі Софія не перемогла.

Наблизалося 9 березня — день народження Тараса Шевченка.

Насправді вона була переконана, що читає непревершено.

7. З'єднай антонімі:

наблизялося відмовилася

вперше тихо

зголосилася востаннє

гучно віддалялося

Добре серце

Аліса зручно вмостилася на дивані перед телевізором. От-от мама розпочатися її улюблена передача про тварин. Наразі ж мама дівчинки дивилася інтер'ю з відомим меценатом. Він розповідав про свої благодійні

проекти. Як відремонтував художню школу, закупив для лікарні медичне обладнання, облаштував дитячий майданчик...

Дівчинку приємно вразило почуте.

— Ох і молодець! Коли виросту — буду благодійницею!

— А навіщо ж чекати? — здивувалася мама.

— У мене немає грошей... — простодушно пояснила донька. — Хіба я можу комусь допомогти?

— Ще й як можеш! Коли йдеться про благодійність, гроши не головне.

— А що ж тоді важливо?

— Добре серце... — лагідно відповіла мама. — Отраз у тебе канікули. Поміркуй, що хорошого ти могла б зробити для когось.

Аліса замислилася... А увечері прийшла до мами в кімнату:

— Матусю, я навела лад у кошику з іграшками. Відклиала ті, якими давно не граєся. Вийшло чимало.

— І що плануєш із ними робити? — поцікавилася мама.

— Можна віддати їх до дитячого будинку, вони ж як нові.

Мама підтримала ідею доньки. І за кілька днів вони разом відвезли до найближчого дитячого будинку два величезні пакети з іграшками. Тепер сучасними ляльками та конструкторами гратимуться діти, які раніше могли тільки мріяти про такі. На радоцах вирішила вчинити так само з одягом та взуттям. Цього в неї —

хоч греблю гати.

Перед сном мама, як і зазвичай, зайшла до Аліси

побажати їй на добраніч.

— Мамо, а в мене — добре серце? — стишено запитала дівчинка.

Мама погладила доньку по голові, поцілуvalа і

мовила:

— Авжеж! Я пишаюсь тобою. Сьогодні ти зробила

дуже добру справу!

1. Обери правильну відповідь.

- Аліса любила кіно / мульфільми / передачі про тварин.
- Дівчинка вирішила стати благодійницею / акторкою / художницею.
- Дівчинка вирішила поділитися іграшками / грошима.
- Мама сказала, що головне — це: розумна голова / добрі серце / золоті руки.

2. Про які добре справи мецената почула Аліса?
3. Чому головне — це не гроши? Обґрунтуй свою думку.
4. Чи добре в Аліси серце? Доведи, знайшовши відповідь у тексті.
5. Порурай і розкажи, чим ти міг (могла) би зараз допомогти тому, хто потребує твоєї допомоги?
6. Віднови послідовність подій.

«Сьогодні ти зробила дуже добру справу!»

Наразі ж мама дівчинки дивилася інтер'єр з відомими меценатами.

«Коли виросту — буду благодійницю!»

Перед сном мама, як і зазвичай, зайшла до Аліси побажати їй на добраніч.

7. Шо означає вислів «хоч греблю гати»? Підкресли синоніми, що підходять до нього за змістом:

обмаль, сила-силена, багато, мало, мізерна кількість, не злічити, купа.

Сію, сію, посіваю

- 8 Марк із друзями вперше в житті зібралися засівати. Кілька посівальних пісень знали назубок — нещодавно вивчили їх з учителькою. А напередодні Старого Нового року ще й потренувалися співати перед бабусею Марка. Бабуна похвалила засівальників і побажала им успіху.
- Діти вийшли на вулицю і почали радитися, куди насамперед варто піти.
- У новобудову! Без сумнівів! — рішуче сказав Марк. — Там 24 поверхі, на кожному — по шість квартир. Обчисліть, скільки гостинців можна отримати лише в одному будинку!
- Згодні! — підтримали друга хлопчаки.
- А ми проти! — різко вигукнули дівчатка.

24

25

— І чого б це? — здивувався Остап. — Марк найкраще знає математику в нашому класі. Якщо він порахував, що тут буде найбільше гостинців, отже, так і є!

— Гаразд, математику він знає ліпше за нас. А ось на уроках основ здоров'я був неуважний! — завзято промовила Юля.

— Отакої! І чому ти так виршила? — боронився Марк. Хлопця дратувало, що дівчата не прислухаються до його слів. Зрештою, це ж у нього виникла ідея піти засівати.

— А тому! — не здавалася Юля. — Якби ти слухав учительку, то знати би, куди можна йти колядувати і засівати, а куди — ні.

Марк почухав потилицю і сказав:

— А для чого ж її слухати? Де більше дадуть, туди і треба йти.

Хлопчаки підтримали Марка гучним репотом.

— У жодному разі! — розізлилася дівчинка. — Заходити можна тільки до тих, кого добре знаєш: до родичів, друзів, сусідів. А стукатися до незнайомців — украй небезпечно!

195	Хлопчаки підтримали Марка гучним репотом.	200
196	— У жодному разі! — розізлилася дівчинка. — Захо-	205
197	дити можна тільки до тих, кого добре знаєш: до роди-	210
198	чів, друзів, сусідів. А стукатися до незнайомців — украй	215
199	небезпечно!	220
200		225
201		230
202		235
203		240
204		245
205		250
206		255
207		260
208		265
209		270
210		275
211		280
212		285
213		290
214		295
215		300
216		305
217		310
218		315

223 Хлопці замислилися. Зазвичай вони неохоче пого-
231 джувалися з дівчатами, але цього разу, ніде правди
241 діти, ті мали рацио. Засівати пішли до своїх рідних і
243 близьких знайомих.

1. Обери правильну відповідь.

• Марк із друзями зібралися щедрувати / колядувати / засівати.

• Марк найкраще у класі знати математику / інформатику / англій-

ську мову.

• Хлопчик був неуважним на уроці малювання / природознав-

ства / основ здоров'я.

• Засівати пішли до незнайомців / до рідних і близьких / до ново-

будови.

2. Якої ти думки про головного героя? Розкажи.

3. Чи достатньо для життя тільки гарних знань з математики?

Поясни чому.

4. Як ти вважаєш, чи правильно зробили хлопці, що прислухалися

до поради дівчат? Чому саме?

5. Який висновок ти зробив (зробила), прочитавши це оповідання?

б. Віднови послідовність подій.

○ Засівати пішли до своїх рідних і близьких знайомих.

○ Діти вийшли на вулицю і почали радитися, куди насамперед

було піти.

○ «Марк найкраще знає математику в нашому класі».

○ Марк із друзями вперше в житті зібралися засівати.

○ Хлопці замислилися.

7. Поясни вистови.

Знати назубок — це...

Мати рацию — це...

Коса — дівоча краса

9 — Ох, і набрида мені ця коса! — аж ногою тупнула
15 сперсера Христинка. — Щоранку заплітаї... А могла
22 б на 20 хвилин довше спати. Підстрижуся!

А на великій перерві Олена Валеріївна повідомила:

— А дарма! — захита головою бабуся. — Іди сюди, заплету тебе і дешо розкажу.
Христя охоче погодилася, адже в бабусі були золоті руки. Поки вона приводила до паду волосся онуки, розповіла, що колись довга коса була найбільшою дівочою гордістю. Вважали, що саме в ній таїться життєва сила. Обрізати косу означало втратити силу назавжди. До дівчат, які мали довге волосся, святі засилали в першу чергу. І навіть приказу склали: «Немає коси — немає краси».

— Бабусю, це було давнім-давно, — не стрималася Христинка. — Тепер усе інакше. Я хочу бути сучасною. Із косою ходити немодно. Ось погоргтай мої журнали і покажи хоч одну дівчину з такою зачіскою, як у мене.

— Я знаю, доню, що мода змінюється. А от прагнення бути красивою актуальне завжди. А що, як не довге долягнуте волосся, найбільше прикрашає дівчину?! — із сумом у голосі мовила бабуся.

Христя прийшла до школи із гарно заплітеною косою та пригніченим настроєм. Відчувала, що засмутила бабусю.

28 — А дарма! — захита головою бабуся. — Іди

34 сюди, заплету тебе і дешо розкажу.

42 Христя охоче погодилася, адже в бабусі були золоті

50 руки. Поки вона приводила до паду волосся онуки,

57 розповіла, що колись довга коса була найбільшою

65 дівочою гордістю. Вважали, що саме в ній таїться життєва сила. Обрізати косу означало втратити силу

73 назавжди. До дівчат, які мали довге волосся, святі засилали в першу чергу. І навіть приказу склали:

81 «Немає коси — немає краси».

89 — Бабусю, це було давнім-давно, — не стрималася

93 Христинка. — Тепер усе інакше. Я хочу бути сучасною.

101 із косою ходити немодно. Ось погоргтай мої журнали і

109 покажи хоч одну дівчину з такою зачіскою, як у мене.

118 — Я знаю, доню, що мода змінюється. А от прагнення бути красивою актуальне завжди. А що, як не

128 довге долягнуте волосся, найбільше прикрашає

136 дівчину?! — із сумом у голосі мовила бабуся.

145 Христя прийшла до школи із гарно заплітеною

150 косою та пригніченим настроєм. Відчувала, що засмутила бабусю.

157 — А дарма! — захита головою бабуся. — Іди

165 сюди, заплету тебе і дешо розкажу.

171 Христя охоче погодилася, адже в бабусі були золоті

179 руки. Поки вона приводила до паду волосся онуки,

180 розповіла, що колись довга коса була найбільшою

— Діти, за два тижні в молодшій школі відбудеться конкурс інсценізації казок. Наш клас буде ставити чинати репетиції.

195 201 203
казку «Рапунцель». Розподілимо ролі і можемо розпо-
чинати репетиції.

211 219 220
— Цікаво, а хто буде Рапунцель? — з надією в
голосі вигукнула Ніка, яку всі в класі вважали красу-
нею.

226 235 242
— Як хто? — обізвався Лука. — Звісно, Христина!
Це — наша Рапунцель. Он яке гарне в неї волосся!

Христина гордо поправила свою довгу русяву косу.

1. Обери правильну відповідь.

• Дівчинку звали Христина / Марина / Галина.

• У неї була коротка стрижка / довга коса / пишний хвіст.

• Косу не можна було обрізати, бо вважали, що в ній розум /

життєва сила / удача.

• Діти мали інсценізувати казку «Попелюшка» / «Спляча кра-

суня» / «Рапунцель».

2. Проаналізуй поведінку Христини в зчинні оповідання.

3. Як ти вважаєш, чому в бабусі були золоті руки? У якому зна-

ченні вжито цей вираз?

4. Які почуття переповнювали Христину в кінці оповідання?

Обгрунтуй свою відповідь.

5. Що на твою думку, найкраще прикрашає зовнішність людини?

Чому?

6. Відповій послідовність подій.

Христина гордо поправила свою довгу русяву косу.

«З косою ходити немодно».

Наш клас буде ставити казку «Рапунцель».

«А могла б на 20 хвилин довше спати».

Обрізати косу означало втратити цю силу назавжди.

7. З'єднай синоніми:

спересердя	чарівність
сила	від злості
краса	міць

Автограф

Навчальний рік добіг кінця. Єва і Марта завершили

його з найвищими результатами у класі. Батьки дуже

пишалися доночками. І аби відзначити їхню старанність,

подарували дівчаткам квітки на концерт відомого

пурту.

— Не можу повірити! — вигукнула Єва, коли мама

повідомила їй пріємну новину. Від радості дівчинці аж

подих перехопило.

— Та ще й у першому ряду! Побачимо артистів

зближка! Уявляєш?! — пішилася Марта.

Подруги аж стрибали від радості. Ще б пак, від цього

турту шапеніли всі їхні друзі.

— Потрібо диски підготувати — автограф у соліста

візьмемо! — заметушилася Єва.

— Усі просто луснуть від заздрощів! — хизувалася

Марта.

Настав довгоочікуваний день концерту. Дівчаток

охопило радісне хвилювання. Вони вдяглися у своє

найкраще вбрання, купили квіти, підготували диски. Не

могли дочекатися вечора.

На концерт дівчатка поїхали з мамою Єви. Під час

виступу вони ледве всідли на місці. Голосно підстівув-

вали — знали напам'ять усі композиції. А наприкінці

заходу ще й потанцювали біля сцени.

Коли прозвучала фінальна пісня, дівчатка потихеньку

почали проштовхуватися на сцену. Зробити це було

непросто: біля сходинок уже вишикувалися фани. Усі

хотіли бодай кілька секунд побути поруч зі своїми

кумирами. Спершу мама Єви не хотіла відпускати

дівчат, але пілкі шанувальниці музикантів таки вмо-

39

— У нас така радість... Онучка народилася! — піднесено повідоомляла комусь по телефону бабуся. Ярослав поглянув на неї і зіхнув. Другий день разоми у їхній сім'ї були тільки про одне — його новонародженну сестру.

Старший брат

1. Обери правильну відповідь.
- Дівчата закінчили навчальний рік на достатньому рівні / на середньому рівні / на високому рівні.
 - Батьки подарували дівчатам квитки на виступ улюблених гурту / улюбленого співака / улюбленої співачки.
 - Марту врятувала Єва / мама Єви / хтось із глядачів.
 - Марта віддала Єві свій телефон / диск з автографом / палицю для сефі.
2. Як ти вважаєш, чому батьки дівчаток пишалися ними?
3. Чим захоплювалися дівчата? Чи є в тебе музичні вподобання? Розкажи, які саме.
4. Як ти вважаєш Єву і Марту справжні подруги? Поясни чому.
5. Про які правила поведінки потрібно пам'ятати, відвідуючи місця з великою кількістю людей?
6. Віднови послідовність подій.
- «Ім сьогодні врятувала мені життя, а це набагато дорожче, ніж якийсь автограф».
 - Марти здалося, що зараз її затопчує.
 - На концерт дівчатка поїхали з мамою Єви.
 - Умить натовп кинувся на сцену.
 - Навчальний рік добіг кінця.
7. Відшукай пояснення фразеологізмів.
Перехопило подих	сильно комусь заздрити
Сtribati від шастя	бути чимось враженим
Луснути від заздрощів	почуватися щасливим

— Величенька: три кілограми триста грамів, 53 сантиметри. Чорнява — татова донечка! — вкотре повторила бабуся.

Ярослава від цих разомов аж нудило. Навіть сусіди на вулиці дошкуляли:

— Тепер ти старший брат! Мабуть, пишаєшся?

А чим пишатися? Хлопець не міг цого збегнути. Чому всі переконані, що мати сестру — неймовірне щастя для нього? Мами немає вдома вже кілька днів. Бабуся з татом із ранку доночі розмовляють про підгузки, ванночки, ліжечка та пелюшки. Про нього немов забули. Можна тільки уявити, що коїтиметься, коли дитину з пологового будинку привезуть. Хоч бери і з дому тікай. Утім батьки, мабуть, і не помітять цого.

Тепер їхня увага прикута до немовляти.

Утішав себе Ярослав лише тим, що відтепер зможе довго сидти за комп'ютером, розмовляти по телефону, істи чипси, не вчити уроки... Словом, робити що заманеться. Ніхто і слова не скаже. Раніше такі перспективи неабияк порадували б хлопця. А нині йому стало так сумно, що аж плакати захотілося.

Наступного дня всі разом поїхали забирати маму з Малям додому. Тато аж сяяв від радості. А Ярославу було страшно. Невже його розлюбили? І тепер, коли народилася сестра, він никому не потрібен...

Конверт із дитиною вручили татові. А мама кинулася до Ярослава і міцно-міцно пригорнула:

— Синючку, ріднесьенький мій, я так скучила за тобою! Ти неначе підріс за кілька днів.

— Мамо, ти теж скучила за мною? — зніяковів від такої уваги Ярослав.

— Звісно, любий мій! Ти ж моя гордість — мій син!

Ярославу дали потримати сестричку. Він був вражений, яка вона маленька і беззахисна. І так дивовижно пахне... Хлопець одразу вирішив, що ніколи і никому не дозволить ображати її. Бо тепер він — старший брат!

264
273
282
290

1. Обери правильну відповідь.
- Тепер у Ярослава є брат / брат і сестра / сестра.
 - Спочатку хлопчик народженню сестри не зрадів / зрадів.
 - Тато від радості аж сяяв / світився / блищав.
 - Мама Ярослава дуже за ним скучила / зовсім не скучила / трішки скучила.
2. Чи підходить назва до оповідання? Поясни чому.
3. Які почуття притаманні хлопчику на початку розповіді?
4. Як змінилося його ставлення до новонародженої сестри в кінці тексту?
5. Поміркуй і розкажи, чи всіх своїх дітей батьки люблять.
6. Віднови послідовність подій.
- Bo тепер він — старший брат!
 - Конверт із дитиною вручили татові.
 - Другий день розмови у їхній сім'ї були тільки про одне — його новонароджену сестру.
 - «Ти ж моя гордість — мій син!»
- Про нього немов забули.

7. З'єднай синоніми:

розважати	блишав
вручили	говорти
міцно	дали
сияв	сильно

Слово — лікар, слово — зброя

8 Батьки поїхали у відпустку, а Славко залишився з бабусею. З онуком вона бачилася нечасто, тож при зустрічі понад усе прагнула додогодити йому.

Хлопець почувався, як сир у маслі. Бабуся і нагодує, і посуд помие, і ліжко застелить, і кота догляне. Не життя, а просто рай. Роби, що душа забажає.

Тільки-но Слава розплющив зранку очі — бабуся не забарилася:

— Прокинувся?! На сніданок хочеш млинці чи оладки?

— Оладки! — і миті не вагався онук, адже в бабусі вони завжди виходили неймовірно смачні.

— Із чаєм чи какао?

— Какао!

— А зі сметаною чи варенням?

— Зі сметаною!

— Оладки полити чи окремо подати сметану в гор-

натку?

— Та відчепися від мене! — розсердився Славко. — Як хочеш, так і роби!

Бабуся мовчики вийшла з кімнати. Хлопець одразу збагнув, що вчинив негарно. Розумів, що варто вибачитися. Однак спершу вирішив умітися та почистити зуби. А після сніданку взагалі забув про свій намір перепросити бабусю.

Надвечір Славі раптом стало зло. Спочатку йому дошкауяв головний біль. Відтак хлопець відчув ломоту в м'язах і слабкість. Він ліг у ліжко, вкрився ковдрою, але зігрітися не вдавалося.

— Ти чому так зблід? Захворів? — стурбовано запитала бабуся. — Зараз поміряємо температуру.

Термометр показав 38 °С. Викликали лікаря. Той оглянув Славка і призначив лікування.

Уночі бабуся не відходила від онука ні на мить. Очей не стулила. Заварювала йому чай, давала ліки, робила прохолодні компреси. Крізь дрімоту Слава чув, як бабуся тихенько читала молитву. А потім прошептіла: «Синку, рідненський мій, ти скоро одужаєш. Хвороба відступить, мое сонечко».

Під ранок Славко глибоко заснув. А коли прокинувся, то побачив, що бабуся все ще сиділа в кріслі бля його ліжка.

— Ти взагалі не спала? — здивувався хлопець. — Почуваєшся вже набагато ліпше. Бабусю, знаєш, що мені допомогло?

— Що, сину? — поглянула вона на онука стомленими очима.

270
272
277
286
290
298
305
307

— Твої ласкаві слова... — стищено промовив Слава. — Пробач, будь ласка, що вчора я був такий нечесний. Мені так соромно.

— Ти молодець, що зрозумів: є слово — лікар і слово — зброя. Перш ніж щось сказати, потрібно добре подумати.

?

1. Обери правильну відповідь.

- Славко залишився вдома з мамою / бабусею / татом.
- бабуся на сніданок приготувала млинці / дерунці / оладки.
- Надвечір Славі стало зле / добре / сумно.
- Перш ніж щось сказати, потрібно потренуватися / подумати / помоччати.

2. Як почувався Славко, коли залишився з бабусею?

3. Чим Славко засмутив бабусю? Які поради ти б йому дав?

4. Як бабуся доглядала за хорім онуком? Як доглядають за тобою, коли ти хворєш?

5. Поясни вислів: «Є слово — лікар і слово — зброя».

6. Віднови поспільність подій.

«Перш ніж щось сказати, потрібно добре подумати».

Надвечір Славі раннім стало зле.

Батьки поїхали у відпустку, а Славко залишився з бабусею.

«Ти молодець, що зрозумів: є слово — лікар і слово — зброя».

Уночі бабуся не відходила від онука ні на мить.

7. З'єднай фразеологізм з відповідним поясненням.

Очей не ступила

чудове життя

Як сир у масці

не спала

Не житта, а рай

У великому достатку

Справжній герой?

Тарас на розі попрощається з однокласниками і попрямував до свого будинку.

Раптом із даху сусіньої будівлі здійнялося гайвороння. Хлопець задер голову, аби роздивитися, скільки ж там птахів, що здійняли такий галас. і бемсь — вдарився обличчям об стовп.

— Тарас! Що ж ти ґавловиши! — підійшла до хлопця сусідка, тітка Оля, і приклада до його щоки в'язку ключів. — Холодне має допомогти. Мабуть, буде синець.

— Дякую! Усе гаразд, не треба мені нічого прикладати! — відмахнувся Тарас. Він ледів стримував слізом. Розплакатися хотілося не від болю, а від образи. Як

таке могло трапитися з ним?! Та він із зав'язаними очима покаже, що тут іде.

Удома хлопець підійшов до дзеркала, аби замаскувати місце удару. Воно добре почевоніло. Наніс на шкіру товстий шар мамині пудри, однак це не зарядило.

Із-за дверей почувся брязкіт ключів. Прийшла мама з молодшою сестрою Каріною. Тарас спокхмурів іще більше, адже тепер запитань не уникнути.

— Ой, братику, а що це в тебе під оком? Ти впав? Дуже боляче було? Плакав? — підбігла до брата Карінка.

— Це я так хуліганів проганяв із нашого двору! — Яких хуліганів? — дівчинка аж рота від подиву роззявила.

— Яких-яких? Звичайних... Підійти до нашого майданчука і як почали трощити твої улюблені гойдалки. От і довелось вступити в бійку.

— І ти сам прогнав тих поганців?

7	11
11	17
17	23
23	31
31	37
37	46
46	55
55	62
62	69
69	76
76	85
85	94
94	100
100	106
106	114
114	122
122	123
123	130
130	137
137	143
143	154
154	161
161	162
162	170
170	177
177	178
178	184
184	192
192	198
198	204

211

— Так, сам, — байдорю відповів Тарас. Сестра з таким захватом слухала його вигадану історію, що хлопчина мимоволі почав вірити в неї.

218

таким

224

хлопчина

232

мимоволі

240

почав

241

вірити

248

вірити

252

вірити

258

вірити

265

вірити

273

вірити

274

вірити

обійняла хлопця Карина. — Завтра про тебе всім-всім розкажу!

Коли родина вже лягала спати, Тарас тихенько увійшов до спальні батьків.

— Мамо, я хочу в дечому зізнатися...

— Я вже знаю, сину, — лагідно промовила мама. — Дорогою додому зустріла тітку Олю, вона все мені розповіла.

281

— А що ж мені тепер Каріні сказати?

287

— Звісно, правду! — озвався тато. — Мік рідними людьми, які люблять одне одного, — немає місця брехні.

294

людьми

295

одного

— Звісно, правду! — озвався тато. — Мік рідними людьми, які люблять одне одного, — немає місця брехні.

1. Обери правильну відповідь.

• Тарас попрощався з однокласниками на зупинці / біля школи / на розі.

• Хлопець задивився на горобців / гайвороння / голубів.

• Тітка Оля приклада до синца клочі / монету / руку.

• Мік близькими людьми немає місця дружби / брехні / злагоді.

2. Як ти вважаєш, чому в назів твору стоять знак питання? Поясни свою думку.

3. Чи притаманна Тарасові така риса характеру, як ченінство? Чому ти так вважаєш?

4. Розкажи про своє ставлення до рішення Тараса збрехати сестрі.

5. Які висновки для себе ти зробив, прочитавши оповідання?

6. Віднови поспідовність подій.

«Мік рідними людьми, які люблять одне одного, — немає місця брехні».

Удома хлопець підійшов до дзеркала, аби замаскувати місце удару.

«От і довелось вступити в бійку».

і бемсь — ударився обличчям об стовп.

Тарас на розі попрощався з однокласниками і потягнував до свого будинку.

7. З'єднай антонімами:

тиша

захват

втомлено

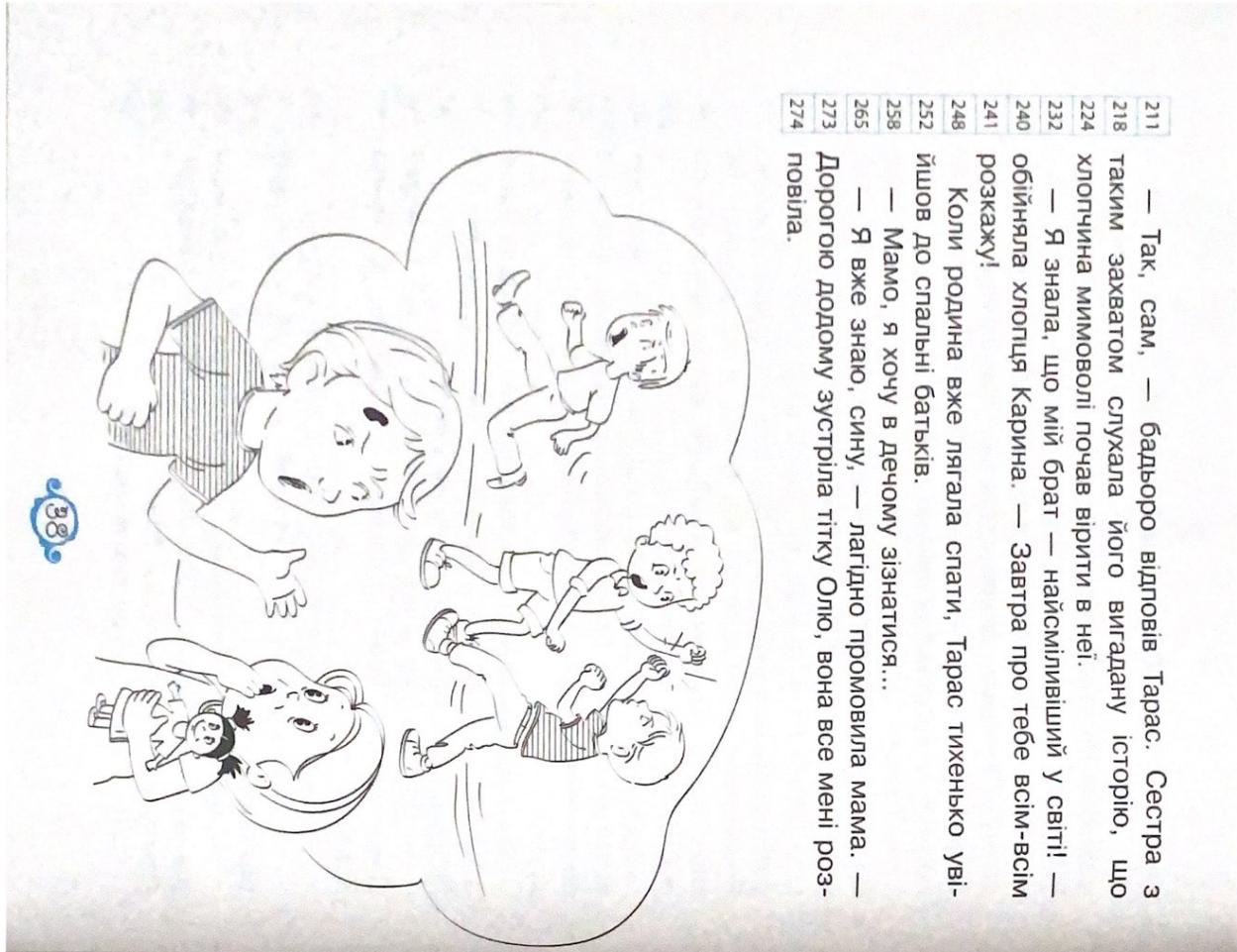
вигдана

відраза

галас

реальна

байдорю

Лікар

Сьогодні Максим лишився вдома сам і дуже тішився.

Ще б пак! На календарі — лютий, а йому нікуди не треба збиратися, бігти! І все тому, що вчора в усіх школах оголосили карантин.

Довгенько поспавши зранку, хлопчик неквапливо побрів до ванної.

— Дивно, — подумав Макс, — спав я досхочу, а таке враження, наче на мені воду возили. Якийсь млявий, кволій, утомлений. Чого б це?

І раптом у голові промайнуло як блискавка:

— Та це ж епідемія! Через неї, власне, і відправили усіх на карантин.

— Мабуть, таки підхопив інфекцію, — подумав хлопець. І одразу вирішив не гаяти часу, а швиденько почати лікування.

Чого-чого, а пігулок у них вдома було не злічити, адже мама і тато працювали лікарями. Хлопчина підставив стільця і дотягнувся до верхньої полички на кухні.

— Так-так-так, — міркував Макс, — ось ці, зелені, здається, мама давала мені, коли я хворів. Ось ці, жовті, точно, якось пила бабуся. А вона абищо вживати не буде. А ось ці красиві, рожевого кольору, приймає тато щоранку. Тож і мені вони, абсолютно точно, не завадять.

Хлопчик випив усі пігулки і ліг у ліжко чекати результату.

— Дочекався! Через деякий час Максим відчув сильний біль у животі і нудоту. Він подзвонив мамі на роботу і розповів про самолікування. Матуся, бідкачи, негайно зателефонувала 103.

Лікарі швидкої допомоги, які приїхали на виклик, діагностували у Максима отруєння ліками. Навіть більше, похмурий дядечко, який промивав Максу шлунок, сказав, що якби мама не викликала вчасно «швидку», то все могло б закінчитися значно гірше. Відтоді Максим ніколи не лікується сам, адже для цього є професіонали — медики. А якщо раптом занедбає, то одразу телефонує батькам або на номер 103.

1. Обери правильну відповідь.

Максим лишився вдома, тому що карантин / вихідний / канули.

батьки Максима працювали вчителями / кондитерами / лікарями.

Телефон невідкладної швидкої допомоги 102 / 103 / 104.

2. Чи потрібно у школах вводити карантин? Поясни свою думку.

3. Як доречно проводити час, якщо у школі — карантин? Чому ти так вважаєш?

4. Чи можна вдаватися до самолікування? Чому?

5. Розкажи, які висновки ти зробив (зробила), коли прочитав (прочитала) оповідання?

6. Віднови послідовність подій.

Відтоді Максим ніколи не лікується сам, адже для цього є професіонали — медики.

«Мабуть, таки підхопив інфекцію», — подумав хлопець.

Матуся, бідкаючись, негайно зателефонувала 103.

Сьогодні Максим лишився вдома сам.

І одразу вирішив не гаяти часу, а швиденько почати лікування.

7. З'єднай антоніми:

радісний

згодом

сумував

негайно

закінчили

Найкоротший шлях

Ми із татом переносили до машини пакунки, а мама, як завжди, давала завершальні настанови:

— Ідь не більше шістдесяти кілометрів за годину. Вікна не відкривай, бо Остапчикові надме у вуха. Як приїде, одразу зателефонуй.

— Так-так, — автоматично відказав тато.

— А ти, супермене, слухайся бабусю. Мий вуха, чисть зуби, допізна не гуляй і з телефоном не сиди.

— Угу, — випалив я і побіг до машини.

Яке ж це щастя! Почалися канкули! Я іду до бабусі! А ще можу сидти на передньому сидінні, адже мама залишається вдома. Ось і тато. Він управно сів за кермо і дістав карту.

— Ну, Остапе, сьогодні ти за штурмана. Дивись уважно, стеж за маршрутом.

Ми виришили, і я чимдуж помахав мамі на прощання рукою.

Через кілька хвилин, вивчивши карту, я промовив:

— Тату, а поглянь-но сюди, знаєшся, я знайшов набагато коротший шлях. Ось тут повертаємо право-руч, далі — прямо і наліво, перетинаємо залізницю і — майже на місці.

— Хм..! — підняв брову тато, — і пальне зекономимо. Ну що ж, штурмане, керуй!

До бабусі ми дісталися не після обіду, а пізно-пізно ввечері. Спочатку повзли дуже розбитою дорогою, потім трохи поблукали в незнайомій місцевості, а на додачу ще й згаяли купу часу на залізничному переїзді.

Коли ми розповіли про свої пригоди, мудра бабуся похитала головою і промовила:

— Ех-хе-хе, хлопці, хлопці... Невже ви не чули прислів'я, що найкоротший той шлях, який ти дуже добре знаєш.

208
216
218

1. Обери правильну відповідь.
- Остап із татом збиралися їхати до дідуся / тітки / бабусі.
 - Під час поїздки Остап виконував роль водія / штурмана / механіка.
 - Остап із татом приїхали до бабусі з великим запізненням / з невеликим запізненням / вчасно.
 - 2. Це оповідання чи казка? Доведи свою думку.
 - 3. Чи слушні настанови давала Остапова мама чоловікові та сину?
 - Поясни, чому ти так вважаєш.
 - 4. Як тигадаєш, чи погрібо вміти читати карту? Якщо так, то для чого це може згодитися?

5. Чи насправді порада бабусі Остапа — мудра? Доведи.

6. Віднови послідовність подій.

До бабусі ми дісталися не після обіду, а пізно-пізно увечері.

Ми вирушили, і я чимдуж помахав мамі рукою на прощання.

«Ex-he-he, хлопці, хлопці... Невже ви не чули пристлівя, що

наїкоротший той шлях, який ти дуже добре знаєш».

«Дів не більше шістдесяти кілометрів за годину».

Він управно сів за кермо і дістав карту.

7. З'єднай синоніми:

сильно

завжди

постійно

розвідності

управно

повідомити

чимдуж

спритно

Зміст

Ринкові відносини

Реклама

Дорога розмова

Без роботи день роком стає

Вітамін Е

Гороскоп

Винагорода за порядність

Справжній друг

Добре серце

Сію, сію, посіваю

Коса — дівоча краса

Автограф

Старший брат

Слово — лікар, слово — зброя

Справжній герой?

Лікар

Найкоротший шлях

4

6

8

11

13

15

17

20

22

24

26

29

31

34

37

40

42

44

45

Таблиці Шульте

1	3	5	2	4	3	2	1	6
8	6	2	8	1	5	4	5	3
4	7	9	9	7	6	7	9	8
4	9	2	7	1	8	1	8	3
5	3	8	5	2	4	9	7	5
1	6	7	3	6	9	6	4	2
7	5	2	1	9	3	1	7	4
9	4	8	4	8	5	8	9	2
1	3	6	6	2	7	3	5	6

Навчальне видання

АНТОНОВА Леся Анатоліївна

Швидкочитаночка

3 клас

Сучасні оповідання та вправи
для вдосконалення навички швидкого читання

Видавництва за видання О. О. Бородіна

Ілюстрації на обкладинці використано згідно з умовами
стандартної ліцензії shutterstock.com

Підп. до друку 07.12.2021. Формат 84x108/16
Ум. друк. арк. 5,04. Вид. код L1133U Наклад 5000 пр. Зам. № 603673.

Видавництво «Літера-ІД»,
Україна, 03057, Київ, вул. Нестерова, 3, к. 508.

Телефон для довідок 456-40-21.
E-mail: commerce@litera-id.com.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 6901 від 10.09.2019 р.

Видруковано УТОВ «КОНВІ ПРНТ».
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи

до Державного реєстру видавців, видотовлаштувачів розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 6115, від 29.03.2018.
03680, м. Київ, вул. Антона Цедика, 12, тел. +38 044 332-84-73.

З питань реалізації звертатися за телефонами:
+38(067) 361-87-18, +38(067) 361-87-67, +38(067) 361-87-07,
www.litera-id.com.ua